

Biblická čtení:

Skutky 2, 1-11: Když nastal den Letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký vichr, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat. V Jeruzalémě byli zbožní židé ze všech národů na světě, a když se ozval ten zvuk, sešlo se jich mnoho a užasli, protože každý z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí. Byli ohromeni a divili se: „Což nejsou všichni, kteří tu mluví, z Galileje? Jak to, že je slyšíme každý ve své rodné řeči: Parthové, Médové a Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judeje a Kappadokie, Pontu a Asie, Frygie a Pamfylie, Egypta a krajů Libye u Kyrény a přistěhovalí Římané, židé i obrácení pohané, Kréťané i Arabové; všichni je slyšíme mluvit v našich jazycích o velikých skutcích Božích!“

Římanům 8, 22-27: Víme přece, že veškeré tvorstvo až podnes společně sténá a pracuje k porodu. A nejen to: i my sami, kteří již máme Ducha jako příslib darů Božích, i my ve svém nitru sténáme, očekávající přijetí za syny, totiž vykoupení svého těla. Jsme spaseni v naději; naděje však, kterou je vidět, není už naděje. Kdo něco vidí, proč by v to ještě doufal? Ale doufáme-li v to, co nevidíme, trpělivě to očekáváme. Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním. Ten, který zkoumá srdce, ví, co je úmyslem Ducha; neboť Duch se přimlouvá za svaté podle Boží vůle.

Jan 15, 26-27; 16, 4b-16: Ježíš řekl: „Až přijde Přímlovce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví. Také vy vydávejte svědectví, neboť jste se mnou od začátku. „Neřekl jsem vám to na začátku, poněvadž jsem byl s vámi. Nyní však odcházím k tomu, který mě poslal, a nikdo z vás se mě neptá: Kam jdeš? Ale že jsem k vám tak mluvil, zármutek naplnil vaše srdce. Říkám vám však pravdu: Prospěje vám, abych odešel. Když neodejdu, Přímlovce k vám nepřijde. Odejdu-li, pošlu ho k vám. On přijde a ukáže světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud: Hřích v tom, že ve mne nevěří; spravedlnost v tom, že odcházím k Otci a již mne nespátříte; soud v tom, že vládce tohoto světa je již odsouzen. Ještě mnoho jiného bych vám měl povědět, ale nyní byste to nesnesli. Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít. On mě oslaví, neboť vám bude zvěstovat, co přijme ode mne. Všecko, co má Otec, jest mé. Proto jsem řekl, že vám bude zvěstovat, co přijme ode mne. Zanedlouho mě již nespátříte a zanedlouho mě opět uzříte.“

PŘÍMLUVCE A UTĚŠITEL

Na začátku evangelia čteme: Ježíš řekl: „Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví. Těmito slovy Ježíš slibuje učedníkům Ducha svatého. Ten nejvyšší možný dar. Když jsem si připravovala kázání, objevila jsem v souvislosti s označením Ducha svatého řecké označení Paraklet. Což znamená přímluvce a utěšitel.

Utěšitel a hledat útěchu. Útěchu hledáme zvláště v těžkých chvílích. Velmi často se uchylujeme jen k pozemské útěše, např. materiální útěcha nebo zábava, odvedení pozornosti, ale většinou tato forma útěchy brzy vyprchá a my jsme v tom opět „sami“. Ježíš nám tu nabízí útěchu z nebe skrze Ducha svatého – utěšitele. Nabízí se otázka, jaký je v tom rozdíl. Útěchy světa nejsou špatné, ale přinášejí pouze chvilkovou úlevu, ale neléčí do hloubky. Odvádějí pozornost, působí na povrchu, ale ne v srdci. Protože pouze, ten, kdo nám dává pocit, že jsme bezpodmínečně milováni takoví, jací jsme, nám dává uvnitř klid. Boží láska. A právě tato boží láska, tento vnitřní klid nás nenechává samotné a pak můžeme i my utěšovat sebe navzájem.

Mysl nás nenechá odpočívat, ta nám stále bude podvrhovat vše možné. Ta dokáže odsuzovat, hodnotit sebe i druhé, nenávidět, vymezovat se, strachovat se, nedůvěřovat, stranit se druhých apod... I apoštolové, kteří strávili roky s Ježíšem, se nezměnili, zůstali stejní. Pak přijmou Ducha a všechno se změní. Problémy a chyby zůstávají stejné, ale už se jich nebojí. Nebojí se ani těch, kteří jim chtějí ublížit. Cítí se vnitřně utěšeni.

I my jsme povoláni vydávat svědectví v Duchu svatém. Být utěšiteli. Můžeme to zkusit například vzájemnou blízkostí, časem, který si na sebe uděláme, soucitem a laskavostí. Vlastně to, co zažíváme například tady u nás v Michli.

Zadruhé tu máme přímluvce nebo-li Ducha pravdy, který je vždy přítomen. Inspiruje naše myšlenky a pocity vždy v tom pozitivním. Ukazuje vždy tu druhou stranu při pokušení. Dnes už známe a víme určité „rady“, jak být s ním v tom nejbližším spojení.

Žijme v přítomnosti. Nikoli v minulosti nebo budoucnosti. Můžeme se tak vyhnout ochromení a rozčilování se, nostalgií nad minulostí nebo nejistotou, co bude zítra. Duch připomíná přítomnost, kde se děje vše podstatné, pak se stává život darem, protože v neustálém odbíhání od přítomnosti, nám spousta věcí uniká.

Vnímejte celek. Ne oddělenost, ale celek i v rozmanitosti nás všech. Duch pravdy je pouze jeden od Otce, pro všechny stejný. Společnost se stále vyčleňuje, rozděluje, úplně ve všem, ale opak je pravdou. Mysl našeptává, že pokud to druhý nemá stejně jako my, už je oddělený. Ale nechme, ať to tak má, má na to právo. Tím, že ho respektuji, říkám: „Jsme celek“.

A poslední část: Upřednostněme Boha před sebou samými. Přátelům, kteří nechodí do kostela, bych řekla: upřednostněte život se vším tak jak je, před tím, co si přejete nebo co chcete. Vlastními silami nezachráníme nikoho, dokonce ani sami sebe. Tuhle část si uvědomuji stále více a více. Je to úlevné. Ztratit tu věčnou kontrolu nad vším, že já vím nejlépe, jak by to mělo být. Dnes už vím, že nic nevím a ten pocit je osvobozující.

Učme se žít každý okamžik přítomností, jak se říká tady a teď. Vnímat se jako jedna velká bytost a učit se přenechávat více na Pánu Bohu. A tak bychom mohli být utěšení a zároveň poskytovat útěchu druhým.